

722-1794)

Γεννήθηκε το 1722 στην

Πολτάβα της Ουκρανίας, ο κατά κόσμον Πέτρος, από πατέρα ιερέα και μητέρα πού αργότερα έγινε μοναχή. Δεκαπέντε ετών μετέβη στη μονή Λιούμπεσκ και κατόπιν στη Μεγάλη Λαύρα του Κιέβου. Πνευματικό οδηγό είχε τον ησυχαστή Βασίλειο, συγγραφέα και μεταφραστή νηπτικών έργων. Το 1742, ύστερα από διωγμούς Ουνιτών στην πατρίδα του, μετέβη στη Βλαχία και μόνασε εκεί επί τετραετία, λαμβάνοντας τ' όνομα Πλάτων. Το 1746 αναχώρησε για το πολυπόθητο Άγιον Όρος.

Ασκήθηκε στην Καψάλα, όπου εκάρη μοναχός από τον Γέροντα του Βασίλειο με τ' όνομα Παΐσιος. Το 1758 χειροτονήθηκε διάκονος και ιερέυς και απέκτησε δωδεκαμελή συνοδεία. Κατόπιν πήγε με τη συνοδεία του στο Κελλί του Προφήτου Ηλιού, το οποίο μετέτρεψε σε σκήτη, πού ανήκει στη μονή Παντοκράτορος. Απέκτησε περί τους πενήντα καλούς μαθητές, για τους οποίους συνέταξε τυπικό κατά την αγιορείτικη τάξη, και άρχισε τις μεταφράσεις των Πατέρων της

Εκκλησίας στα σλαβικά, όπως Ισαάκ του Σύρου και Γρηγορίου του Σιναΐτου, διδάσκοντας σε όλους την ευχή του Ιησού. Το τελευταίο εξάμηνο της αγιορείτικης ζωής του το διήλθε στην Ιερά μονή Σίμωνος Πέτρας (1762). Μετά από δεκαεπτά χρόνων παραμονή στον ιερό Άθωνα, ο όσιος Παΐσιος επέστρεψε το 1763 στη Μολδαβία παίρνοντας μαζί του αρκετούς μοναχούς. [\(περισσότερα...\)](#)